

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État, Belgia) – G.M.A. / État belge

(Sprawa C-710/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Artykuł 45 TFUE – Obywatelstwo Unii – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo pobytu przez okres przekraczający trzy miesiące – Artykuł 14 ust. 4 lit. b) – Osoby poszukujące pracy – Rozsądny termin na zapoznanie się z ofertami zatrudnienia, które mogą być odpowiednie dla osoby poszukującej pracy, i przedsięwzięcie środków umożliwiających jej uzyskanie zatrudnienia – Wymagania przyjmującego państwa członkowskiego nałożone na osobę poszukującą pracy w tym okresie – Warunki prawa pobytu – Obowiązek kontynuowania poszukiwania pracy i posiadania rzeczywistej szansy na zatrudnienie]

(2021/C 62/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: G.M.A.

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Artykuł 45 TFUE i art. 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że przyjmujące państwo członkowskie jest zobowiązane zapewnić obywatelowi Unii rozsądny termin, który zaczyna biec od momentu, w którym ten obywatel Unii rejestruje się jako osoba poszukująca pracy, w celu umożliwienia mu zapoznania się z ofertami pracy, które mogą mu odpowiadać, i przedsięwzięcia środków niezbędnych do uzyskania zatrudnienia.

Podczas tego okresu przyjmujące państwo członkowskie może wymagać od osoby poszukującej pracy, aby dostarczyła dowód na to, że poszukuje ona zatrudnienia. Dopiero po upływie tego okresu to państwo członkowskie może wymagać od osoby poszukującej pracy, żeby wykazała nie tylko, że nadal poszukuje pracy, lecz również, że ma rzeczywiste szanse na uzyskanie zatrudnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z dnia 25.11.2019 r.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upravni sud u Zagrebu – Chorwacja) – FRANCK d.d. Zagreb / Ministarstvo financija Republike Hrvatske Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Sprawa C-801/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia – Artykuł 135 ust. 1 lit. b) i d) – Pojęcia „udzielania kredytów” i „innych zbywalnych instrumentów finansowych” – Transakcje złożone – Świadczenie główne – Udostępnianie środków pieniężnych za opłatą – Przeniesienie weksla na spółkę faktoringową, a otrzymanej kwoty pieniężnej na wystawcę weksla]

(2021/C 62/08)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Upravni sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FRANCK d.d. Zagreb

Strona przeciwna: Ministarstvo financija Republike Hrvatske Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. b) i d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że zwolnienie z podatku od wartości dodanej, które przepisy te przewidują, odpowiednio, w odniesieniu do udzielania kredytów i w odniesieniu do transakcji dotyczących innych zbywalnych instrumentów finansowych, stosuje się do transakcji polegającej na udostępnieniu przez podatnika innemu podatnikowi, za opłatą, środków pieniężnych uzyskanych od spółki faktoringowej w wyniku przeniesienia na nią weksla wystawionego przez tego drugiego podatnika, gdy pierwszy podatnik poręcza za spłatę na rzecz tej spółki faktoringowej wspomnianego weksla w terminie jego wymagalności.

(¹) Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka
(Sprawa C-849/19) (¹)**

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Specjalne obszary ochrony – Artykuł 4 ust. 4 – Obowiązek ustalenia założeń ochrony – Artykuł 6 ust. 1 – Obowiązek podjęcia środków ochronnych – Decyzja 2006/613/WE – Śródziemnomorski region biogeograficzny]

(2021/C 62/09)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Sentencja

1) Nie podejmując w wyznaczonych terminach wszelkich niezbędnych działań dla ustalenia założeń ochrony i odpowiednich środków ochronnych w odniesieniu do 239 terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, które znajdują się na terytorium Grecji i są zawarte w decyzji Komisji 2006/613/WE z dnia 19 lipca 2006 r. przyjmującej na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG wykaz terenów śródziemnomorskiego regionu biogeograficznego, mających znaczenie dla Wspólnoty, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej odpowiednio na podstawie art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej dyrektywą Rady 2006/105/WE z dnia 20 listopada 2006 r.